

Vita a 2010. évi költségvetésről és a költségvetési rendeletervezetről

Érvek a fejlesztések mellett és ellen

Érd Megyei Jogú Város Közgyűlése múlt heti ülésén módosította az önkormányzat fenntartásában működő intézményekben dolgozó közalkalmazottak és a polgármesteri hivatal köztisztviselői részére a béren kívüli juttatások összegét, valamint a közalkalmazotti vezetői pótlékok mértékét.

Kilátás a nemrég átadott tanuszoda ablakából

A közgyűlés döntött arról, hogy Érd Megyei Jogú Város megpályázza a megyei módszertani gyermekjóléti szolgáltatói feladatokat ellátó intézményi kijelölést, ezért a közgyűlés felkérte a polgármestert, járjon el a szükséges intézkedések megtétele érdekében a Közép-magyarországi Államigazgatási Hivatal Gyámhivatala felé. A képviselőtestület egyhangú igen szavazattal elfogadta Érd Megyei Jogú Város Közfoglalkoztatási Tervét, amelynek költségigényét a 2010. évi költségvetésben biztosítja.

Ezt követően került sor Érd Megyei Jogú Város 2010. évi költségvetéséről szóló rendeletalkotási javaslat első fordulós vitájára. A sokszor személyeskedésbe forduló vitát nem ismertjük, azt láthatták, hallhatták a nézők a városi televízió élő közvetítéséből. Az Érdi Újság az alábbiakban a frakciók állásfoglalását ismerteti. *Dombai Tamás* (Balközép frakció) és *Jakab Béla*, a pénzügyi és költségvetést ellenőrző bizottság elnöke nem élt a felajánlott lehetőséggel.

Tóth Tamás: Szigorú fegyelemmel és hozzáértéssel, valamint a pályázati pénzek felhasználásának lehetőségével a hiány az év végére kisebb lehet a költségvetésben tervezettnél

Tóth Tamás, a Fidesz-frakció tagja:
– Sokan támadják a Fidesz-frakciót a költségvetési hiány növekedése miatt. A költségvetés tervezett hiánya mintegy 2,6 milliárd Ft, amely a 2009. évi tervezethez képest növekedés. Ez tartalmazza mindazt, amit meg szeretnénk valósítani, és mindazt, amit bevételből biztosítunk. Szigorú fegyelemmel és hozzáértéssel, valamint a pályázati pénz felhasználásának lehetőségével a hiány az év végére kisebb lehet

a költségvetésben tervezetthez képest, ahhoz pedig nem fér kétség, hogy a pályázatokhoz az önrészt biztosítanunk kell, ha a várost élhetővé akarjuk tenni. A tervezés során megállapítottuk, hogy a központi forrás a köztisztviselők és a közalkalmazottak részére az úgynevezett cafeteria biztosítását kötelezően limitált összegben, a közalkalmazottak esetében pedig egyáltalán nem biztosította. A köztisztviselők és közalkalmazottak jelentős jövedelemcsökkenést szenvedtek el az elmúlt hónapok kormányzati intézkedéseivel. A költségvetésben, ezért frakciónk úgy látja, hogy e rétegnek a 170-180 M Ft összegű városi hozzájárulást ad.

– Megállapítható, hogy a Vörösmarty Mihály Gimnázium, a Kós Károly Szakiskola és Szakközépiskola, a Kutyavári Úti Óvoda, valamint a Széchenyi István Iskola az infrastrukturális fejlesztések következtében energiatakarékosabb fűtéssel működik, és ez 67 M Ft kiadást jelent a korábbi mintegy 400 M Ft helyett. A Gárdonyi Géza iskola fenntartása – gondolkunk a belső kialakításra, az esélyegyenlőséget biztosító megoldásokra (lift, rámpa stb.) 74 százalékkal nőtt. Ahogy a diáklétszám nő, úgy a központi juttatás összegének növekedésével a városnak arányosan kevesebbet kell pótolni, és bizonyos létszámnál már az iskola önfenntartóvá válik. Az elmúlt hónapokban mintegy 130 M Ft-ot fordítottunk óvodafejlesztésre, ami 70 óvodáskorú gyermek felvételét teszi lehetővé, és ezzel 70 szülő munkába állása javíthatja a családok életszívnálát. A Kőrösi Csoma Sándor Iskola korábbi felújítása után elért fenntartási költség csökkenése bizonyítja, hogy a ráfordítások 2-3 év alatt a gazdasági egyensúlyt biztosítják.

– A város szennyvízcsatornájának építésére az uniós támogatással együtt – kizárólag Érd városát tekintve – mintegy 23-24 milliárd forintot fordítunk. Ebből eddig 887 M Ft-ot fordítottunk saját költségvetésből, melyből az uniós pályázati forrás megnyílásakor azonnal több száz milliót visszacapunk.

– A város bevételének növekedése megítélésünk szerint két módon lehetséges. Egyik a bevételt eredményező fejlesztések kezdeményezése és támogatása. Ilyen a szennyvíztisztító telep, a hulladékfeldolgozó

telep, a városi autóbuszüzem, a DM logisztikai központ üzemeltetésének beindulása és más, ma még meg nem határozott termelő vagy szolgáltató üzem létesítése. A másik bevételi forrás az újonnan belépő üzemek hozzájárulása a köz érdekeihez, amit nem sanyargatja a lakost és vállalkozót, de biztosítja a város működéséhez szükséges bevételek méltányos részét. Vizsgáltuk a kulturális és művelődési kiadások mértékét is. Arra a következtetésre jutottunk, hogy a rendezvények egy része a pályázatokhoz is kapcsolódik, márpedig az uniós pályázatoknál a projekt ismeretése és népszerűsítése előírt. Végül is jelentős összeget e területen nem lehet előzetesen megvárakoztatni, de a gondos működtetés során természetesen a költségek csökkenthetők. A sportlétesítményeink száma jelenleg kevesebb, mint más megyei jogú városoké, és úgy véljük, hogy a sport a jövő nemzedékének egészségét szolgálja, az élsport a sportolási kedvet szolgálja, és a jó sporteredmények a város ismertségét növelik a világban.

– A Fidesz-frakció jónak tartja a 2010. évi költségvetést szerkezetében és összetételében, javasolja, hogy a további felkészülés során gondosan kerüljön megvizsgálásra a költségvetési hiány csökkentésének lehetősége.

Horváth András, a KNDP frakcióvezetője:

– Sok képviselőtársunkhoz hasonlóan a mi frakciónk is élesen bírálta a város 2010. évi költségvetési tervezetét. Elmondhatom, az első fordulóban tárgyalta előterjesztést a magunk részéről még tárgyalási alapként sem tudtuk elfogadni. Sajnos, az előterjesztők szerintem nem hallgattak a Költségvetési Tanács ajánlására, amely a 2,6 milliárd forint működési hiányt jelentős csökkentésre javasolta. A tárgyalás napján az egyik helyi lapban maga a polgármester úr is radikális költségvetési hiány csökkentéséről beszélt, s ezek után számunkra nem világos, hogy akkor ezt miért terjesztette be. Megszólalt a könyvvizsgáló is, aki szintén tarthatatlannak ítélte a tervet. Sajnos, a koalíciós partner ezúttal sem egyeztetett, de most nem is ez volt a lényeg, hiszen jómagam legalább öt alkalommal vettem részt különböző fórumokon, ahol megvittattuk az előterjesztést, és ahol minden párt képviselője jelen volt, de különösebb eredmény nem született. Azt még nem látom, hogyan lesz ebből költségvetés. Nem véletlenül kértem a polgármester urat, hogy mondja el, nyilatkozatában mit értett radikális hiánycsökkentésen. Valószínűleg jobban tudja, mint mi, hol lehet olyan lépést tenni, ami nem fog fájni. Világosan látjuk, hogy nem lehet tovább olyan nagy lépésekkel fejleszteni, mint ahogy azt eddig tettük.

– Tudomásul kell venni, komoly forráshiánnyal küszködünk, s ez a hitelből való működési költségfinanszírozás rossz irány. A hiányt két módon lehet csökkenteni. Egyik mód az adóemelések, amelyről látjuk az országban, is hogy nem vezet sehova, a másik utat a kevesebb fejlesztés jelentené, még akkor is, ha tudjuk, hogy a városnak nagy szüksége van rá. Húsz év lemaradását nem lehet négy év alatt behozni, és remélem, ezt ma már mindenki így gondolja. Nem könnyű a helyzet, de bízom benne, hogy a két koalí-

ciós párt az egyeztetések során megtalálja a legkisebb közös többszöröst, és lesz a városnak márciusban költségvetése. Ehhez nagy kompromisszumok kellenek, a felesleges kiadásokat nullára kell csökkenteni, s biztos lesz egy-két olyan ügy is, amit „békeidőben” szívesen megvalósítanánk, de most nem lesz rá lehetőség.

Való Gábor: A jelenlegi adósságlománny rövid távon nem kezelhető

Való Gábor, az MSZP-frakció tagja:

– Bár a költségvetéssel nem értünk egyet, minden alkalommal jeleztük, nem vitatjuk az előterjesztő városépítő szándékát a célokhoz rendelt pénzügyi alapok hiánya miatt. A polgármester úr bíráló megjegyzéseinket csupán ellenzéki szerepünk részeként fogadta, érveink nem találtak meghallgatásra, pedig *Döcsakovszky Béla* képviselőtársunk már az első (2007 tavaszi) költségvetési tárgyalások alkalmával jelezte, hogy a váltáskor létrehozott tanácsadói testületek működöttese az első három hónap alatt közel 60 millió forintba került.

Nem a szándékokban, a célokban, hanem a gazdálko-

(Folytatás a 4. oldalon)

A szerkesztő jegyzete

Oldalak és döntések

Már-már alaptörténetté, példabezzéddé nemesült a kormánypárt miniszterelnök-jelöltjének kijelentése a baloldali, illetve jobboldali orvosokról. Természetesen nem dolgozunk aktuálpolitikai szereplőket és eseményeket véleményezni, ezúttal is csupán jelzésértéke miatt érdemes az élénk taglejtésekkel előadott okfejtést felidézni: annak jelzésére, hogy – igaz, már évek óta érezhetően, de – a választások közeledtével valahogy minden eddiginél jobban elszabadultak az „oldalak”. Országos és helyi szinten egyaránt. Oldalakhoz – jobb- vagy baloldalhoz – sorolhatunk be bíróságok és ügyészségek, szakszervezetek és szakmai kamarák, oktatási, kulturális intézmények és nagyvállalatok, nem is szólva közszereplőkről. Még létesítmények is – emlékezzünk csak egy korábbi példára, a Nemzeti Színház épületére, amely láthatjuk, megfelelően működik, betölti funkcióját, mégis, mivel „az” a kormány hozta tető alá, a „másik oldal” szitoktengert zúdított rá.

Akadnak természetesen időben és térben közelebbi példák is. Park és játszótér épült – nem jó, mert drága, máhószalkán sokkal olcsóbban kihozzák az ilyet. Műanyag utcanevtáblák készülnek, mert a fémnek gyorsan lába kél – nem jó, mert törekeny (ugyanilyen érveléssel be lehetne tiltani az ablaküveget is). Elkészült a tanuszoda – nem jó, mert életveszélyes előtte a parkolás. Pénzt kap a kultúra, a sport – nem jó, mert a nem kulturálódó és nem sportoló adófizetők pénzét ne használják mások. Ezek és a hasonló példák többnyire az újság szintjén jelennek meg, ami nem túl nagy baj, mert a papír elbírná, hogy teret kapjon – kap is – valamennyi nézet. Nagyobb a gond, ha a város parlamentje, a közgyűlés tevékenysége vész bele az oldalak

közötti „adok-kapok” csatákba. Érdemes lenne felmérni, hogy a közélet iránt érdeklődő érdi polgárok, ha figyelemmel kísérenek egy-egy közgyűlést a városi televízió élő adásában, vajon milyen következtetést szűrnek le. Szakmai megalapozottságú statisztika híján közvetett jelek – rendezvényeken való részvétel mértéke, beszélgetések – alapján úgy tűnik, hogy az emberek egyre jobban meg tudják különböztetni a valós értékeket a felszínesektől. Hogy egy lebetonozott járdáról inkább az jut eszükbe, hogy milyen jó tolni rajta a babakocsit, nem pedig az, hogy milyen „oldali” volt a betonozó. És valós értéket jelentenek az úszó, birkózó, kézilabdázó gyerekek, a kerékpározó, futó, egymást segítő nagycsaládok is, még akkor is, ha ezek az értékek közvetlenül nem számíthatók át forintokra.

Az utóbbi húsz év sok mindenre nem elegendő, ahhoz azonban igen, hogy az emberek jelentős részének, talán már többségének az egészséges értékítélete kialakuljon. Hogy meg tudja különböztetni a hatalomért való öncélú küzdelmet a valós értékeremtéstől. Nem érték egyet azokkal, akik a magyar polgárokat békésen bégető, gyapjas állatokhoz hasonlítják. Nem lehet egyetérteni azokkal, akik azt hiszik, hogy honfitársainkkal mindent el lehet fogadtatni, mindent el lehet hitetni. Lehet, sőt, valószínű, hogy korábban így volt, de napjainkra ez már kevésbé jellemző. A sorsán, helyzetén javítani akaró, a boldogulni kívánó állampolgár nem szereti, ha a diktálnak neki, ha meg akarják „etetni”. Gondolkozik, mérlegel és dönt. Azzal a négyzetbe rajzolt kis x-el, áprilisban.

Bíró András

Közrend

az utcai járókelők közül senki nem mert beavatkozni, csupán „Patruj, patruj!” kiáltásokkal igyekeztek „rövidre zárni” a garázdálkodást. A rablások, vetkőztetések, gyilkosságok, vidéken és a tanyavilágban még sűrűbben estek meg, mint a fővárosban. Olyan esetről viszont nem olvashattunk, hogy ezek közül valaki is bíróság elé került volna.

A közrend az idő előrehaladtával helyreállt. Az 1956-os népfelkelés és forradalom idején az általánosnak mondható önfegyelem mellett a nemzetőrség felállítására is szükség volt. Mint 33 éves házaspár, gyermekes családapa, magam is csatlakoztam a mozgalomhoz. Október 24-én bérházunkban megszerveztük a ház- és kapuőrséget, a következő napon pedig már szinte az egész utcában a Nemzetőrség tagjai vigyáztak a rendre, a kerületi kapitányság rendőreivel együtt. Ezzel egy időben megszerveztük a tej- és kenyérellátást. A két teli tejeskannát minden hajnalban a ház elé rakta az egyik vidéki tejüzem járata, az üreseket pedig – az egyik kanna tetején a borítékba tett pénzzel, – felvette. Így ment ez 1957. március végéig.

Tagadhatatlan, hogy a hetvenes évekről kezdve akármelyik – késő esti vagy éjjeli – időszakban nyugodtan végig

lehetett sétálni az utcán, ligeten, téren át, minden aggodalom, félelem nélkül, mivel sem bántódás, sem támadás nem érte az embert, viszont rendőrjárőrökkel gyakran találkozott. A kilencvenes évek elejétől kezdett romlani a közbiztonság, amely a mai napig tart. Valami reménysugár ugyan felvillant vagy felvillanni látszott a polgárőrségek szervezésével, s helyenként javult is a közbiztonság.

A megoldás egy új, nemzeti alapokra helyezett ember- és polgárbarát rendőrség hatékony munkájában lenne. Az emberi személyiséget megáldozó magatartás ugyanis, amikor nemzeti ünnepeinken, különösen október 23-án, riadócsikkal kivezényelt simaszokos kommandósok vigyázzák útját egy szál virágunknak, amelyet a hősök emlékműve elé helyezzünk, nem tartható. Nyilván a választók akarata rövidesen kifejezi, milyen országnak kívánnak élni, milyen legyen ebben a közrend, és kik legyenek azok, akik ezt a hatalmas munkát elvégzik.

Most minden azon múlik, hogy április 11-én a szavazófülkében hova adjuk le szavazatunkat. Abban a pillanatban ugyanis vagy az anarchiára, vagy az emberi méltóságot tisztelő közrendre, a félelem nélküli életre és végeredményben a nemzeti becsületünket visszaszerző szándék lehetőségére szavazunk.

Bíró András